

Hazatért Csíkszékre Rómából a szentatyánál járt négyszáz Hargita megyei zarándok

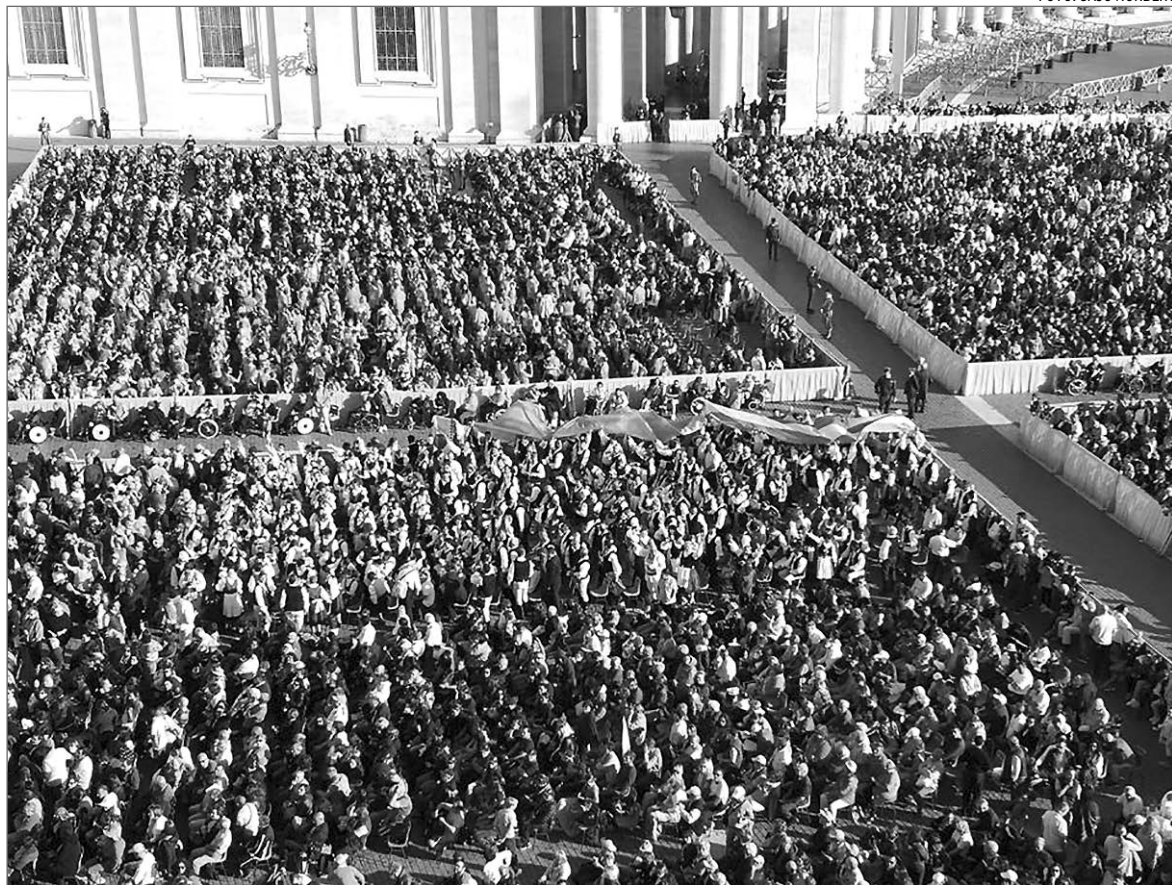
Vatikánig vitték a Székelyföld hírét

Lelkikben megerősödve, a tapasztalt élményektől feltöltődve érkezett haza ma hajnalban az a négyszáz felcsíki kórustag, akik Rómába zarándokoltak a múlt héten. Tapasztalataikról a zarándoklat vezetői meséltek.

Felcsíki plébániák négyszáz kórustagja indult el zarándokúttárára múlt pénteken, hogy Rómában énekelhessenek a Magyarok Nagyszónya búcsún, imádkozhassanak Márton Áron boldoggá avatásáért, és részt vegyenek a szerdai pápai meghallgatáson. Csütörtök délelőtt épp Budapest mellett haladtak el visszaútjukon, amikor arra kértük a zarándoklat vezetőit, hogy számoljanak be tapasztalataikról.

Mise és városnézés

Gábor Zoltán szépvízi plébános és Incze Sándor kántor élményekkel gazdagodva részletes leírást adott az elmúlt napokról: érkezésük után, vasárnap az II. Gesú, a jezsuita rend főtemplomában mutattak be szentmisét, amelyen csak a felcsíki zarándokok vettek részt. A római vezetőjük által mondott szentbeszéd a család, az összetartozás fontosságáról szólt. Délelőtt felkeresték a Colosseumot, majd az ősi római falat, Nagy Konstantin diadalívét vehették szemügyre – a létesítmények történetét, fontosságát, funkcióját kísérelték meg ismertetni a zarándokokkal.

FOTÓ: SAJÓ NORBERT

Felemelő közös ének és ima. Székely ruhás felcsíki zarándokok a Szent Péter téren

Hallatták hangjukat

Hétfőn már a Magyarok Nagyszónya búcsúra készült a népes csoport, amelyet a Szent Péter-bazilika Katedra-oltáránál mutattak be. A magyar nyelven zajló szentmisére külön bejáratot és helyet biztosítottak a székely ruhába öltözött kóristáknak. Az ünnepen részt vett többek között Semjén Zsolt magyar miniszterelnök-helyettes, Habsburg–Lotharingiai Eduard székelyi magyar nagykövet és Kovács

Ádám Zoltán, Magyarország római nagykövete is. Az ünnep zenei szolgálatát a négyszáz tagú kórus végezte, Borcsa Gergely, a csíksomlyói plébánia kántora és Bíró Zsolt Imre gyergyószentmiklósi örmény kántor orgonált, Incze Sándoron kívül pedig további három felcsíki kántor vezényelt – ismertette a kántor. Mint mondta, Palánki Ferenc debrecenyi egyházi püspök prédikációjában kifejtette, a vatikáni magyar kápolna üzenete az, hogy az anyaországi és külföldi magyarok Európa

békéjén munkálkodnak, és a krisztusi értékeket képviselik. A magyarok hallatták hangjukat és imáikat, hogy ők valóban a Szűzanya népe.

Megható élmény

Azt is fontosnak tartották elmondani a szépvízieket, hogy nagyon megható érzés volt a Szent Péter-bazilikában énekelni, főként a három himnusz – a magyar és székely mellett a Hol Szent Péter kezdetű – eléneklése indította meg a jelen-

levőket. A szentmise után a zarándokok 8 képviselője állófogadáson vett részt a Római Magyar Akadémián, ahol szépvízi és más székely termékeket is kóstolhattak a jelenlevők – tudtuk meg. Mint mesélték, a székelyi nagykövet köszöntőjében könnyeivel küszködve köszöntötte meg a felcsíki zarándokok munkáját, kiemelve, mindeddig nem vett részt ennyire megható magyar búcsún, ekkora létszámmal, ilyen énekekkel.

Az audiencián is énekeltek

Kedden a városnéző zarándokokhoz csatlakozott Tamás József gyulafehérvári segédpüspök, a „székelyek püspöke” is, valamint meghívást kaptak a vatikáni rádióhoz, ahol Vértesaljai László készített interjút Incze Sándorral és a püspökkel – ez egyébként a későbbiekben hallható lesz a Mária Rádióban. Szerdán a pápai meghallgatás végett a Szent Péter terere vonultak a népviseletbe öltözött kóristák, akiknek külön helyet biztosítottak az első sorokban, tőlük mintegy százötven méterre, a szentatya közelében kapott helyet a plébános, a kántor és Borboly Csaba, a Hargita Megyei Tanács elnöke is. A meghallgatás alatt végig énekeltek a kórus, hangjuk betöltötte az egész teret. Mint megtudtuk, a pápai körbejárás után a három képviselőnek lehetősége nyílt mintegy két percig beszélni a pápával is, ami alatt próbálták elmondani, hogy ugyan Romániából érkezték, de katolikus magyar kisebbséget, a Székelyföldet képviselik. Majd átadták ajándékukat: egy nagy méretű fotókönyvet, benne a zarándoklat résztvevők községségeinek a bemutatásával. Azt követően az elmúlt napokban tapasztalt felejthetetlen élményekkel indultak haza a felcsíkiak.

KÖMÉNY KAMILLA

Összefogott a közösség: megújult a mezőbergenyei református templom

Három és fél év munkálatainak lezárása után hálaadásra gyűltek össze vasárnap a mezőbergenyei reformátusok. A falu 15 kilométerre, Marosvásárhelytől északnyugatra fekvő település szakszerűen és szépen felújított temploma újból otthona lehet a gyülekezetnek, amelyik a hálaadó istentiszteleten be sem fért a templomba, a hívek nagyobb része az udvaron, padokon ülve hallgatta végig a késő őszi napsütésben az igehirdetést és a beszédeket.

„A templom felújítása csak a kezdet”

Kató Béla püspök a leprások gyógyításának története alapján igehirdetésében párhuzamot vont a leprások gyógyulása és a megtérés között, ezzel is szemléltetve, hogy bár csak egy ember tért vissza megköszönni Jézusnak, hogy meggyógyította, mégis minden esemény, minden nap után vissza kell térnünk Jézushoz megköszönni, hogy meggyógyított bennünket. A püspök azt is hangsúlyozta, hogy akit Jézus meggyógyított, annak új életet kell kezdenie, azaz, a templom felújítása önmagában nem elég, ha a gyülekezet nem kezd új életet. A beteg ember mindig köny-

nyen visszatér Krisztushoz, aki úgy gondolja, hogy a gyógyulás jár neki, annak nehezebb Istenhez fordulni. A tizből egy ember tért vissza a történetben, de Jézushoz úgy tért vissza, hogy új élete lett. A püspök arról is beszélt, hogy csak azon lehet segíteni, aki akarja, és aki kéri a segítséget. A templom felújítása csak a kezdet, utána Jézus közelségében kell lenni, hogy hálát adva tudjon a gyülekezet Krisztusban élni.

„Ami az embernek lehetetlen, Istennek lehetséges”

Igehirdetés után Jakab István maros-mezőségi esperes köszöntötte a gyülekezetet és a meghívottakat, majd Domahidi Béla mezőbergenyei lelkipásztor foglalta össze az elmúlt három év munkálatait, amelynek során Isten áldását naponta érezték. A lelkipásztor elmondta azt is, hogyha valaki szembesítette volna őket a munka mennyiségével, a szükséges közmunkával, azt mondták volna, hogy lehetetlen, de ami az embernek lehetetlen, Istennek lehetséges. A legnagyobb ajándék azonban a békesség volt a felújítás során.

A templom történetének ismertetése során Domahidi Béla elmond-

ta, 230 éve, egy régi, középkori templom helyére, annak köveit felhasználva emelték áldozatok árán, de a templomot évekkel később sikerült csak befejezni, az utolsó ablakot az építés után hét évvel rakták a helyére, a padok is később kerültek be, a téglaszószék 1827-ben készült el. A felújítás során a régi mesterek kézjegyét fedezték fel, akik egyszerűen, de igényesen dolgoztak. A jegyzőkönyvek több nagyobb mértékű felújításról, javításról számolnak be.

A mostani munkálatok során pedig elhordták a templom hátsó részét beborító földréteget, levették a vakolatot, javították a tetőt, amelyet új cseréppel fedtek be, a toronysisakot is javították, villámhárítót szereltek, de kicserélték a teljes villanyhálózatot, újravakolták a falakat, új csatornahálózatot építettek, a betonpadlózatot feltörték és új padlózatot tettek helyettesítő stukkódíszeket, karzatkazettákat, szószékkoronát és az orgonapadot. Az ajtók mives felújítása, ablakok cseréje, lépcsők újrarápítása után szereltek fel a hangosítást, majd festettek és retusáltak, valamint a portikust is igényesen felújították. A gyülekezet 2017-ben hét kisebb-nagyobb pályázatot nyert,

de közben a hívek is megállíthatatlanul adakoztak és dolgoztak, a legnagyobb összegű támogatást a magyar kormány nyújtotta, a belső felújítás nagy része ebből a támogatásból valósult meg. Domahidi a gyülekezeti tagok közmunkáját is kiemelte.

A lelkipásztor szerint szolgálata nagy teljesítménye volt ez

az időszak lelki szempontból, az együtt munkálkodás, az összefogás élménye, Isten bámulatosan vezető kegyelmének a kézzel fogható átélése az, ami megmarad. Azt kérte, hogy a továbbiakban is ez legyen a legfontosabb a gyülekezet számára.

KISS GÁBOR
FOTÓ: KISS GÁBOR

Új kezdet. A hétfőgőn ünnepeltek a mezőbergenyei hívek